

i sin ungdom hade han starkare böjelse för vetenskaperna än för soldatlifvet.

Under fälttåget i Spanien hade Landi gift sig med ett fruntimmer från Biscaya, med hvilken han hade tre barn, alla söner. Deras moder dog före slaget vid Waterloo, så att då Landi emigrerade till Amerika bestod hans familj endast af hans tre söner.

Han begaf sig först till St: Louis, men efter någon tid flyttade han nedåt floden till Point Coupée i Louisiana, der han köpte det hus vi hafva beskrifvit och gjorde det till sitt hem.

Tillåt mig säga er att han icke var i några klena omständigheter. Litet före hans afresa till Amerika hade han sålt sina egendomar på Korsika, för en summa penningar, tillräcklig att utan arbete kunna uppehålla honom i hvilket land som helst, men särdeles i detta fria land, med billiga lifsmedel och små ntskylder — det land han adopterat. Han var derföre icke nödsakad att egna sig åt något yrke i sitt nya hem, och han började icke heller något. Hur använde han då sin tid? Jag skall säga er det. Han var en bildad man, och före sitt inträde i franska arméen hade han studerat naturvetenskapen. Han var naturforskare. En naturforskare kan finna sysselsättning hvar som helst, kan förskaffa sig både vetande och nöje, der andra skulle dö af ledsnad och sysslolöshet. Kom ihåg, det »finns predikningar i stenar och böcker i rinnande bäckar.» Han var icke någon kammar-naturforskare. Likt den ryktbare Audubon älskade han den yttre sidan af verlden. Han tyckte om att hemta sin lärdom från naturen sjelf. Han förenade passion för jagt med den finare smaken för kunskapers förvärfvande, och hvar kunde han hafva bättre tillfälle till dessa njutningar, än i den vidsträcktta Mississippidalen, öfverfylld af intres-